

YOUR LOGO

[Žmogaus kova prieš valdžią - tai atminties kova prieš užmaršumą](#) :: Your Favorite Site

Velykinis kreipimasis į tautą

Velykų metas. Sveikinamės su atgimstančia gamta, grįžtančia saulute, dalinamės marg...učiais, kitaip sakant akcentuojame antareilius dalykus ir....užmirštame nuo ko viskas prasidėjo. O juk Šventos Velykos- tai Jėzaus Kristaus atgimimo iš mirties metas

Šiandien išplatinau šį tekstą, kviečiantį NACIONALINEI ATGAILAI- APSIVALYMIUI. Jei pritariate- kviečiu platinti ir palaikyti:Nuo Klonio gatvės iki NACIONALINĖS ATGAILOSDabar tapo madingi nacionaliniai egzaminai, konkursai, susitarimai.Velykų metas. Sveikinamės su atgimstančia gamta, grįžtančia saulute, dalinamės marg...učiais, kitaip sakant akcentuojame antareilius dalykus ir....užmirštame nuo ko viskas prasidėjo. Ne visi- dalis. Didelė dalis. O juk Šventos Velykos- tai Jėzaus Kristaus prisikėlimo, atgimimo iš mirties metas. Šventė tiems, kurie jos nusipelnė- susilaikė nuo kūniškų malonumų, apsisvalė, apmąstė save ir taisėsi,- ruošėsi susitikimui su savo Kūrėju. O kai sveikinsime vienas kitą giedodami bažnyčioje velykinę giesmę ir linkėsime vienas kitam RAMYBĖS, padavę ranką pažiūrėjime į akis . Ar ten tikrai dvelkia ramybe, ar neliko sąžinės dulkių? Liko- pagalvosite, bet tie neina į bažnyčią, jie pasilieka už durų paspoksoti į eisena, nusipirkti saldainių, arba čia visai nepasirodo. Visuomenė įvairi ir jos nepakeisi. Kai kas niekada nėra net arti priėjęs prie šventoriaus ir nieko, sakysite. Kas ateina, tie ir gauna. Ar tikrai? Ar to užtenka? Ar gali būti ramus, kai matai skriaudžiamus mažutėlius, supykdamt kaimynus, keikiant savo valdžią, kuri „nuo Dievo“, kai tau skauda ne tik galvą, pilvą, sąnarius, bet ir tą vietą, kur turėtų būti sąžinė- ramybės uostą. O jei neskauda, tai iš kur tu esi? Kodėl vieni tautiečiai metę darbus ar po jo telkiasi Klonio gatvėje ar su plakatais būriuojasi prie teismų ar prie Seimo, o kiti juos vadina patvoriniais, papirktais statistais. Kodėl vienam skauda, o kitam- ne? Nekilo toks klausimas? -Ogi todėl, kad jie kitokie, jie turi sąžinę ir Dievą savo širdyje, o pas kitą jis neateina, arba traukiasi, kai mato, ką veikia. Tada ir mąstai, kam man tie rūpesčiai, ar maža dar jų? Bet , kai gyvenimas labai prispiria ir visi antidepresantai jau suvartoti, o miegas vistiek neima, tada imi dairytis į dangų ir kažką po nosimi murmėti- lyg ir prašymą, lyg maldą. Protu, bet ne širdimi. Ir neveikia, nes ne ten ieškome. Jei nors vienam mažutėliui tavo krašte blogai, ar tu gali ramiai būti? Ne? Tai ką darai, kad blogis pasitrauktų? Pasitiki valdžia , teismais, prokurorais, policija, Seimo nariais? Bet ko dejuoji tada, kad ir vėl apgavo? Ne tais pasitikėjai? Tai kam nepasidomėjai, ką renki? Neklausėi, kaip jis gyvena šeimoje, kaip su kaimynais, bendradarbiais? Kaip dirba ir kaip uždirba, kaip myli savo artimą ir priešus? Pakako gražių vaizdų ir pažadų? Ar gali tau padėti sunkume kyšininkas, nevykėlis, pasileidėlis? Ar tokių nematei? Sakai pačiam baisu darosi, nes „ten visi vienodi“ . Tai ko matavai „pagal save“, ko nepaklausėi, kuo skiriasi siuvėjo, kirpėjo, mūrिनinko mąstelis nuo politikų, valdininkų, teisėjų...? Kiek kartų tave turi apgauti santechnikas, elektrikas, dažytojas, kad daugiau jo nekviestum ir dar kitiems pasakytum? O čia- vos ne kasdien, metai iš metų tave „muilina“ , o tu vis labiau linksti ir dejuoji- nieko čia nepakeisi, visi jie vienodi, būčiau ten, tur būt taip pat daryčiau... Todėl ir žiūrime į tas vietas, kaip gyvenimo tikslą, kaip gerovės šaltinį,- pasieksi jas, vaikelį- gyvensi, nesimokysi, neisi į partiją- juodadarbiu ir liksi. Nepagalvojame, kad patys sunkiausi darbai yra būtent ten, TARNAUJANT savo valstybei ir jos žmonėms, nes jų atlikimui reikia šimtą kart didesnių vertybių, išminties, žinių ir patirties, susilaikymo nuo pagundų, nei „popierius pildyti“, plytas rikiuoti ar žmones juokinti. Ar teko tokių žmonių sutikti? Taip? Tai ko nepraei, kad jie sutiktų balotiruotis, būti renkami ir skiriami į atsakingus postus, nes nuo jų ir priklausoma tavo gerovė, saugumas ir ramybė. Atsakė, kad neturi vilties ir gaila laiko, nes nieko čia nebeįpakeisi? Pajutai, kad tikrai baugu šioje šalelėje bebūti todėl ir skrendame masiškai į „šiltesnius“ kraštus. O kas toliau? O toliau jau atviros durys kiniečiams, vietnamiečiams, rusams, ukrainiečiams, etc. kurie jau pajudėjo link Baltijos. Yra baisi gėda ir apima nevilts, kai matai, jog tavo valstybėje net vaikų nebegina mūsų įstatymai, nes juos traktuoja ir vykdo tie patys bejausmiai ir bedvasiai žmogėnai, kurie galėjo būti neblogi kai kurių sferų darbuotojai, bet tapo VALSTYBĖS TARNAUTOJAIIS ir dabar valstybės vardu vykdo savo bejausmių ir beprotų, buldozerinį teisingumą, kuriam lygių galima ieškoti tik konclageriuose. Jie išmokyti tik kelių veiksmų – imk ir nešk. Ir neužmiršk pasidalinti. Paskutinis punktas lemia jų likimą ir sėkmę. Todėl laikosi jo nuožmiai- mirsiau, bet neišduosiu, nes tada bus baisiau, nei pavogti vištelę pas kaimyną. Vienas kalinys, baigęs savo „kadenciją“ pasakojo, kaip jie aptarinėja kameroje kas už ką sėdi. Vienas už vieną ministrą, kitas už kitą „didelį“ veikėją, trečias už dar didesnį ir braukia ant sienos skaičius. Ne , ne kiek liko sėdėti, o kiek per naktį uždirbo. Ta suma laukia išėjus, jei „gražiai elgsies“. Kas panoro kitaip suvesti sąskaitas, jėgą panaudoti,- tas pasakoja, kad gatvės „chebrytė“ tik kūdikiai plaukuoti prieš tuos, kurie sėdi „viršuje“ ir yra baisesnį už liucipierių. Sakysite, kad nėra jau taip baisiai, kaip čia piešiu? Juk yra dar tikrai dorų ir pasitikėjimo vertų žmonių! Taip, tikriausiai yra, bet ko jie tada tyli, ko „stovi po medžiu“, kai čia pat skriaudžiamas mažutėlis. Tai valstybės išplovimo indikatorius . Dar kiek ir chunta paskelbs „naująją demokratiją“ ir mes vėl pulsime į rinkimus, nes juk tikrai „nusipelnėme gyventi geriau“. O jei tuo abejojame, tada niurktelkim į šaltą vandenėlį (prieš Velykas ypač verta) ir praplėtė akis apsidairykite. Ir pradėkite nuo savęs. Paklauskime, kiek ir kada ir kam davėme kyšių. Kiek kada ir ko paėmėme neuždirbę- „sukombinavę“, kiek esame apšmeižę ir apgavę, kiek juodulių krūtinėje neleidžia užmigti, skrandžio opas sukelia, į depresiją varo.. Po to – atsirokuokime,- gražinkime, atsiprašykime, atsiskaitykime. Po to viešai gailėkimės ir pažadėkime daugiau taip nedaryti. ATLIK ATGAILA. TADA MES PATIKĖSIME TAVIMI IR ATLEISIME. TADA IR PRASIDĖS TIKRAS LIETUVOS ATGIMIMAS, JOS VAIKŲ SUGRĖŽIMAS Į TĖVYNĘ, LAISVĄ NUO MELO IR APGAULIŲ, NUO PYKČIO IR PAVYDO, NUO IŠTVIRKIMO IR PUIKYBĖS, NUO NENAUDĖLIŲ IR NEDORĖLIŲ Sakote neįmanoma? Kas pirmas tai padarys? Lengviausiai- kas mažiausiai „prisidirbęs“. Svarbu pradėti ir padėti kitiems, abejojantiems. Kito kelio, kaip ŠVENTUMO- nėra. Bedvasė ir pasileidimas yra didžiausios mūsų bėdos. Kai jas įveiksime- visos kitos grius ,kaip kortų nameliai. Jei nori pasveikti fiziškai, tai pradėdi nuo antsvorio, kuris užaugo nuo įtampų. Tačiau skubėti negalima- tai užtrunka. O apsisvalyti nuo dvasinių šiukšlių, nuodėmių galima labai greit. Dievas atleidžia visas nuodėmes išskyrus vieną- tą kurios neišpažįstame. Todėl raginkime vienas kitą- dabar nuostabus metas- Šv. Velykos, tikras laikas atgimimui... Sakote ..utopija. Gal, bet stebuklų būna. Atlikę NACIONALINĖ ATGAILA mes išspręstume iš karto daugybę Lietuvos problemų. Kaip tai padaryti? Lietuvoje šimtai bažnyčių ir dvasios tarnų. Arba- niekada nebuvo taip paprasta- parašai į facebook,ą ir iš karto visi mato ir...atleidžia, jei prašai, žinoma. Vis tiek netikite? Tada mokykimės, kaip išlikti, nes laiko lieka nedaug.. Nenaudėlių ir melagių pasaulio pabaiga jau čia pat. Kai kas, sako, išliks. Bet nepavyks nedorėliams, melagiams, vagims, paleistuviams, pavyduoliams, etc. Nepavyks, nes TEN viską mato. Bet laiko dar yra... NEPRASNAUSKIME.... UŽ ŠVENTĄ IR SVEIKĄ LIETUVĄ!LAIMINGŲ ŠVENTŲ VELYKŲ! SU ATGIMSTANČIU KRISTUMI, SU SVEIKOS LIETUVOS PAVASARIU. TIKIU.....-:)PagarbiaiDainius Kepenis , Palanga, 2012-04-05PS. Laikyčia garbe būti priimtam į patvorinių gretas

Date created: 2012/04/06-